

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจกนิรภัย
สำหรับรถยนต์ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจก
นิรภัยสำหรับรถยนต์ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน และได้ดำเนินการตาม
ความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ. ๒๕๑๑ แล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครอง
ราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ จึงทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนด
ให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์ต้องเป็นไปตาม
มาตรฐาน พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์ต้อง
เป็นไปตามมาตรฐานใดมาตรฐานหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) มาตรฐานเลขที่ มอก. ๑๕๖ - ๒๕๑๕ ตามประกาศ
กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๔๗ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง
กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์
กระจกนิรภัยหลายชั้น ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒) มาตรฐานเลขที่ มอก. ๑๕๗ - ๒๕๑๕ ตามประกาศ
กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๔๘ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑
เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์
กระจกนิรภัยเทมเปอร์ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(๓) มาตรฐานเลขที่ มอก. ๑๕๘ - ๒๕๑๕ ตามประกาศ
กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง
กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์ กระจก
นิรภัยโซนเทมเปอร์ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
ได้มีผู้ผลิตกระจกนิรภัยที่ใช้กับรถยนต์บางรายผลิตกระจกซึ่งไม่มีคุณสมบัติที่
เพียงพอออกจำหน่าย และได้มีผู้นำไปใช้ประกอบรถยนต์และยานพาหนะอื่น
กันมาก หากกระจกดังกล่าวแตก เศษกระจกที่แหลมคมจะหลุดกระจายเป็น
อันตรายแก่ผู้ขับขี่และผู้โดยสารยานพาหนะ ดังนั้น เพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้
ยานพาหนะตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป สมควรกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน กระจกนิรภัยหลายชั้น
กระจกนิรภัยเทมเปอร์ และกระจกนิรภัยโซนเทมเปอร์ จึงจำเป็นต้องตราพระราช
กฤษฎีกานี้